

DE DANSKE PATENTAGENTERS FORENING
(Patentagentforeningen)

København, den 31. oktober 1958

Bilag 7.

Til handelsministeriet.

Handelsministeriets journal 264 A-58.

De Danske Patentagenters Forening (Patentagentforeningen) takker for handelsministeriets henvendelse af 8. oktober 1958 om en udtalelse vedrørende det forslag til fællesmærkelov, som det er handelsministeriets tanke at fremsætte snarest i folketinget, således at forslaget kan behandles samtidig med forslaget til varemærkelov.

Foreningen tiltræder ganske, at forslaget til fællesmærkelov fremsættes snarest og søges hurtigt gennemført sammen med forslaget til varemærkelov, hvilket lovforslag Foreningen meget gerne ser gennemført og ikraftsat så hurtigt som muligt, jfr. Foreningens skrivelse til handelsministeriet af 26. september 1958.

Til forslaget om fællesmærkelov skal Foreningen knytte følgende bemærkninger.

Ad §§ 1 og 2: Det tiltrædes, at fællesmærkebegrebet udvides på samme måde som varemærkets begreb udvides ved forslaget til varemærkelov, samt at kredsen af de registreringsberettigede udvides.

Ligeledes tiltrædes, at der for fællesmærker så vidt muligt benyttes varemærkelovens regler, hvorved henvises til de ændringsforslag til varemærkeloven, som er fremsat i Foreningens skrivelse af 26. september 1958 til handelsministeriet.

Foreningen henviser herved specielt til siderne 12 og 14 i nævnte skrivelse om universalitetsprincippet, idet Foreningen frygter, at der ikke mindst for så vidt angår fællesmærker vil komme vanskeligheder af betænkelig art ved den i varemærkelovforslaget foreslåede indskrænkning af den ret, der kan baseres på førsteb brug i udlandet. Foreningen skal derfor endnu engang indstille, at hidtidig retstilstand vedrørende dette spørgsmål opretholdes, såvel for så vidt angår varemærker som fællesmærker.

Ad § 3, stk. 2: Det er naturligvis principielt rigtigt, at senere ændringer i bestem-

melserne om fællesmærkers benyttelse må anmeldes til varemærkedirektoratet, selvom enhver interesseret formentlig kan skaffe sig bedre ajourført oplysning herom ved henvendelse til den pågældende fællesmærkeindehaver samt i visse tilfælde formentlig også til monopoltilsynet.

På den anden side må man formentlig se i øjnene, at reglen om, at senere ændringer skal anmeldes til varemærkedirektoratet inden 3 måneder, vil vise sig vanskelig at få praktiseret, ikke mindst for så vidt angår udenlandske fællesmærkeindehavere. Hidtidig praksis dokumenterer formentlig dette tilstrækkeligt, idet den tilsvarende regel i § 2, stk. 2 i den nugældende fællesmærkelov kun er efterkommet med ofte langvarige forsinkelser; ikke sjældent er forhold først berigtigede ved de 10-årige fornyelser.

Lovforslaget siger ikke noget om, fra hvilket tidspunkt 3-månedersfristen skal regnes (men det må vel være fra ændringsforslagets ikrafttræden). I praksis vil man forhåbentlig vise sig langmodig og modtage anmeldelserne, når de indkommer.

Man må nemlig sikkert affinde sig med, at det for mange organisationer af forskellige grunde vil være vanskeligt at huske eller at effektuere at få sådanne anmeldelser om ændringer behørigt anmeldt. Ændringerne er måske ganske bagatelagtige. Praksis er vistnok også lempelig: bestemmelsen i nugældende fællesmærkelov § 5 c er så vidt erindres aldrig bragt i anvendelse.

Det må naturligvis under nye, strengere regler først og fremmest undgås, at man nægter at tillægge for sent indkomne anmeldelser retsvirkning (således som det gælder om visse anmeldelser efter monopolloven), men i øvrigt må sanktionsreglen i § 5 benyttes med den yderste forsigtighed. Således som sanktionsreglen nu er affattet, synes